

عنوان مقاله:

راهنمای تدوین مقاله دومین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی تحلیل آنیما در اشعار قیصر امین پور

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عظیم جبارہ ناصرو - عضو هیئت علمی زبان و ادبیات فارسی. دانشگاه جهرم

پریچهر کوهنورد - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

در نظریه کارل گوستاو یونگ، آنیما عنصر مکمل زنانه در ناخودآگاه مرد است که در ادبیات ملل مختلف با نام های گوناگون جلوه کرده است. آنیما تجسم همه گرایش های روانی زنانه در روح مرد است که در آن، زن به عنوان پدیده ای کلی مطرح است نه شخصیتی واقعی. آنیما در نوشته های ادبی، نقاشی و موسیقی تجلی می کند. در این پژوهش، نگارندگان با برشمردن ویژگی های این کهن الگو، تاثیرات آن را در اشعار قیصر امین پور واکاوی کرده و در این راستا بخشی از شخصیت معشوق در اشعار وی و نیز تمایلات مرد را در مقام عاشق در قیاس با معشوق بررسی و تحلیل کرده اند. در آثار امین پور، معشوق حضوری گسترده دارد و در روح و بطن اشعار وی ساری و جاری است. ویژگی هایی که این معشوق را نمود آنیما قرار می دهد عبارت است از: 1) الهام بخشی؛ 2) توصیف ناپذیری و دست نیافتنی بودن؛ 3) جوانی و زیبایی؛ 4) اندیشمندی، وسوسه انگیزی و احساساتی بودن؛ 5) زهدستیزی و عشق ورزی؛ 6) حیات بخشی؛ 7) دیرینگی. شاعر در توصیف آنیمای درون خود از شگردهای زیادی بهره برده است و همزاد و نیمه پنهان خود را در قالب معشوق خویش ترسیم کرده است.

کلمات کلیدی:

آنیما، الهام بخشی، توصیف ناپذیری، قیصر امین پور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902483>

